

בש"פ 1265/17 - פלוני נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 1265/17

כבוד השופט נ' הנדל

לפני:

פלוני

המערער:

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז בעפ"ג
68983-01-17 בעניין עיכוב ביצוע

בעצמו

בשם המערער:

עו"ד מירי קולומבוס

בשם המשיבה:

החלטה

מונח בפניי ערעור על החלטת בית המשפט המחוזי מרכז-לוד (עפ"ג 68983-01-17, כבוד השופט א' טל) בגדרה נדחתה בקשת המערער לעיכוב ביצוע צו אשפוז.

1. נגד המערער הוגש כתב אישום המייחס לו עבירות של איומים, החזקת סכין, תקיפה סתם והתנהגות פרועה במקום ציבורי. בחודש ספטמבר 2016, לנוכח חוות דעתה של הפסיכיאטרית המחוזית לפיה המערער אינו כשיר לעמוד לדין, קבע בית משפט השלום כי ההליכים נגדו יופסקו, וכי הוא יאושפז לתקופה מרבית של חמש שנים.

בשלהי חודש ינואר 2017, הגיש המערער ערעור לבית המשפט המחוזי ולצדו בקשה לעיכוב ביצוע צו האשפוז. בית המשפט המחוזי - בהחלטתו מושא הערעור דנא - דחה את הבקשה לעיכוב ביצוע. זאת, בפרט לנוכח הבהרת הפרקליטות והסניגוריה כי המערער כבר משך בעבר, לבקשתו, ערעור שהגיש. עוד הודגש כי המערער אינו מיוצג בערעור, שאותו הגיש באופן עצמאי, באשר הובהר לו כי הסניגוריה הציבורית לא תערער שוב.

במסגרת הערעור שבפניי, טוען המערער כי יש להורות על עיכוב ביצוע צו האשפוז. זאת בפרט באשר, לטענתו, בית החולים המליץ לשחררו בהיעדר אינדיקציה לאשפוז. המשיבה מתנגדת לבקשת המערער.

2. לאחר שעיינתי בחומר, החלטתי שאין מקום לקבל את הערעור. ראשית, כפי שציינה המשיבה, המערער כבר הגיש בעבר ערעור בעניין ההחלטה לאשפוז וכן בקשה לעיכוב ביצוע. הבקשה האחרונה נמחקה על-ידי בית המשפט המחוזי, באשר המערער, שהיה מצוי בבריחה, לא התייצב לדיון. ערעור שהוגש לבית משפט זה בעניין עיכוב הביצוע נמחק (בש"פ 197/17, השופט מ' מזוז). יתרה מכך, אף הערעור שהוגש בשעתו נמחק, לאחר שהמערער עצמו הודיע, באמצעות באת כוחו, על משיכתו. זאת לנוכח החלטה להעבירו לאשפוז בבית-חולים אחר, בהתאם לרצונו.

שנית, עולה כי רק לאחרונה, בתחילת חודש פברואר 2017, המערער התייצב בפני ועדה פסיכיאטרית, אשר דחתה את בקשתו לשחרור ואישרה את הוצאתו לחופשות לפי שיקול דעת מנהל המחלקה. על החלטה זו הוגש ערעור לבית המשפט המחוזי, בשבתו כבית משפט לעניינים מנהליים, אשר נדחה (ע"ו 19509-02-17). בין נימוקי הוועדה הפסיכיאטרית, צוין כי המערער יצא בעבר לחופשה, אשר ממנה לא חזר במשך חודש וחצי, עד שהוחלט להעבירו לבית-חולים אחר כאמור. עוד הוסבר, כי המערער עדיין לא הגיע לרמיסיה סבירה המאפשרת את שחרורו, וכי הוא עודנו נמצא באי-שקט ומתקשה לדחות סיפוקים. בית-המשפט המחוזי קבע כי החלטת הוועדה סבירה ומידתית. אעיר כי המערער לא הביא כל תיעוד בערעור שבפניי לטענתו לפיה בית-החולים המליץ לשחררו.

להשלמת התמונה, יצוין כי הוועדה מתכנסת פעם נוספת לדיון בעניינו של המערער בשבוע זה. כמו כן, הערעור במסגרת ההליך דנא קבוע לדיון בקרוב, באמצע חודש מרץ.

3. בנסיבות אלה, דין הערעור להידחות, אף מטעמי סף. כך על פי הרקע הדיוני והליכים שהתקיימו בעניין לפני בית המשפט המחוזי. כמו כן, שאלה היא אם יש לעכב את אשר יצא לדרך. הואיל והמערער אינו מיוצג, יובהר כי אין בהחלטה זו להביע עמדה לגבי הליכים אחרים המתנהלים נגדו, חלקם במועדים קרובים. במובן זה, זכויות המערער שמורות לו בהליכים אחרים התלויים ועומדים.

ניתנה היום, כ"ה בשבט התשע"ז (21.2.2017).

ש ו פ ט